



## ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7  
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444  
posta@uouu.cz, www.uouu.cz



Čj. UOOU-02807/20-3

### PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), vydává dne 17. září 2020 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

XXX,

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku

1. podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679, kterého se jako správce osobních údajů osob zveřejněných ve veřejně dostupných rejstřících podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že v období minimálně od 1. srpna 2019 do minimálně 26. května 2020 zpracovávala zde zveřejněné osobní údaje, aniž by ji k tomu svědčil právní titul,

čímž porušila povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy povinnost zákonného zpracování osobních údajů,

2. podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679, kterého se jako správce osobních údajů XXX podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že nevyhověla jeho opakovaným žádostem o přístup k osobním údajům zaslaných ve dnech 21. února 2019, 19. března 2019, 5. dubna 2019 a 17. dubna 2019,

čímž porušila právo subjektu údajů stanovené v čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy právo subjektu údajů získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud je tomu tak, právo získat přístup k těmto osobním údajům a k dalším informacím v tomto článku uvedeným,

3. podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679, kterého se jako správce osobních údajů XXX podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že nevyhověla jeho opakovaným žádostem o výmaz jeho osobních údajů zaslaných ve dnech 21. února 2019, 19. března 2019, 5. dubna 2019 a 17. dubna 2019, a dále nevyhověla obdobným žádostem XXX, ze dne 19. února 2019 a 2. dubna 2019, žádostem XXX ze dne 12. března 2019 a 20. května 2019, a žádostem XXX ze dne 1. května 2019 a 14. května 2019,

čímž porušila právo subjektu údajů stanovené v čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají,

- II. za což se jí podle § 35 písm. b) ve spojení s § 41 zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 ukládá

**pokuta ve výši 80.000 Kč**  
(slovy osmdesát tisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

### Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je spisový materiál shromážděný v rámci kontroly sp. zn. UOOU-02127/19 provedené Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) u společnosti XXX (dále jen „obviněná“) ve dnech 1. srpna 2019 až 13. listopadu 2019, včetně rozhodnutí o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků ze dne 26. května 2020, čj. UOOU-02127/19-62.

K aplikaci právních předpisů je nezbytné uvést, že dne 24. dubna 2019 nabyl účinnosti zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, který navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie, tj. nařízení (EU) 2016/679. Vzhledem ke skutečnosti, že během páchání protiprávního jednání obviněné došlo ke změně právní úpravy, musel správní orgán s ohledem na trvajícím charakter porušení specifikovaných ve výrocích tohoto příkazu posuzovat odpovědnost obviněné za její protiprávní jednání dle právní úpravy účinné v době, kdy došlo k dokončení jednání. Je přitom zjevné, že toto jednání trvalo nejméně do 26. května 2020. Správní orgán tedy posuzoval jednání obviněné podle zákona č. 110/2019 Sb.

Ze spisové dokumentace, zejména zjištění během provedené kontroly, vyplývá, že obviněná prostřednictvím svých webových stránek XXX, na nichž provozuje portál XXX, nabízí službu, která spočívá v poskytování informací o právnických osobách i fyzických osobách, neboli podnikatelích. Informace poskytované na portálu XXX zahrnují základní údaje k jednotlivým fyzickým osobám podnikajícím podle živnostenského zákona (dále jen „podnikatelé“), a to zejména: jméno, příjmení, věk, datum narození, sídlo, místo podnikání, včetně jeho zobrazení na mapách Google, číslo bankovního účtu a dále vzájemné vazby, historii

podnikání, finanční ukazatele, údaje o insolvenční, o veřejných zakázkách a dotacích a další informace z veřejně přístupných registrů. Dále bylo zjištěno, že informace jsou čerpány zejména z informačního systému Ministerstva financí ARES (Registr živnostenského podnikání), obchodního rejstříku, včetně jeho sbírky listin, insolvenčního rejstříku a dále z veřejných seznamů dlužníků některých zdravotních pojišťoven (Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky), seznamu kontrol provedených Českou obchodní inspekcí, informací o získaných dotacích, volných pracovních místech a veřejných zakázkách. Dále bylo kontrolou zjištěno, že na webových stránkách XXX lze prostřednictvím příslušného formuláře, a to po zadání jména fyzické osoby nebo názvu společnosti či IČ, vyhledat podnikatele včetně všech informací získaných z výše uvedených zdrojů, které se k němu vztahují.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že obviněné zaslal XXX za svého klienta XXX žádost o přístup k osobním údajům, které jsou o něm zpracovávány, ve smyslu čl. 15 nařízení (EU) 2016/679, a současně i žádost o výmaz osobních údajů za využití námítky proti zpracování ve smyslu čl. 17 nařízení (EU) 2016/679 ve spojení s čl. 21 nařízení (EU) 2016/679, a to dne 21. února 2019 z elektronické adresy XXX na elektronické adresy XXX a XXX. Totožná žádost byla zaslána ještě dne 19. března 2019, 5. dubna 2019 a rovněž 17. dubna 2019. Obviněná nicméně ani na jednu z těchto žádostí nereagovala. Obviněná byla rovněž kontaktována s žádostí o výmaz osobních údajů XXX v zastoupení svého klienta XXX, a to dne 19. února 2019 prostřednictvím elektronické adresy XXX a následně dne 2. dubna 2019 prostřednictvím soukromé adresy jednatele obviněné. Obviněnou dále žádala o výmaz osobních údajů XXX, a to dne 12. března 2019 na elektronických adresách XXX a XXX, a opětovně dne 20. května 2019 na elektronické adrese XXX. Obviněná byla rovněž kontaktována XXX, která žádost o výmaz svých osobních údajů zaslala ve dnech 1. května 2019 a 14. května 2019 prostřednictvím elektronické adresy XXX. Na žádnou z těchto žádostí však nebylo ze strany obviněné nijak reagováno.

K předmětu řízení lze konstatovat, že dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

V průběhu kontroly bylo zjištěno, že obviněná na svých internetových stránkách uveřejňuje informace z několika zdrojů, mezi které patří rovněž insolvenční rejstřík, sbírka listin, rejstřík živnostenského podnikání, obchodní rejstřík či veřejný rejstřík dlužníků. Veškeré tyto zdroje obsahují mj. informace, které je možné podřadit pod kategorii osobních údajů ve smyslu výše uvedené definice, a to při nejmenším v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, věk, adresa trvalého pobytu, číslo bankovního účtu a rovněž rodné číslo ve tvaru daňového identifikačního čísla.

Dle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití,

zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Obviněná v rámci své podnikatelské činnosti nepochybně zpracovává osobní údaje osob zveřejněných ve veřejně dostupných rejstřících, neboť je shromažďuje, zaznamenává, uspořádává, ukládá, používá, zpřístupňuje a kombinuje. Současně je tedy v této souvislosti i správcem údajů výše uvedených subjektů ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť v rámci své činnosti určil účel (podnikatelský záměr) a prostředky zpracování (internetové stránky XXX).

Zpracování osobních údajů musí být vždy v souladu se základními zásadami, které jsou zakotveny v čl. 5 nařízení (EU) 2016/679. Tyto zásady představují základní pravidla, od nichž se odvíjejí všechny procesy zpracování, a zároveň jsou též nejdůležitějšími principy, které správci určují, jak má s osobními údaji nakládat.

K výroku I. bodu 1. tohoto příkazu správní orgán uvádí, že jedna ze základních zásad pro zpracování osobních údajů je vyjádřena v čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, podle kterého musí být osobní údaje ve vztahu k subjektu zpracovávány korektně a zákonným a transparentním způsobem („zákonnost, korektnost a transparentnost“). Na tuto zásadu pak navazuje čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, dle kterého je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek stanovených v písm. a) až f) tohoto ustanovení a pouze v odpovídajícím rozsahu. K právnímu titulu pro zpracování osobních údajů zároveň platí, že tento musí být zajištěn před samotným zpracováním osobních údajů. Pokud by právní titul nebyl dán před započítáním zpracování osobních údajů, bylo by takové zpracování osobních údajů nelegální.

První typem dat, která obsahují osobní údaje, a které obviněná neoprávněně zpracovává, jsou data obsažená v insolvenčním rejstříku. Data a osobní údaje z insolvenčního rejstříku nejsou, a ani nemají být, součástí open dat ve smyslu nařízení vlády č. 425/2016 Sb. Proto v případě překlápění insolvenčního rejstříku je nutné zjistit, zda zvláštní zákon, tj. zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), umožňuje s informacemi a osobními údaji v něm volně nakládat. Pravidla pro nakládání s insolvenčním rejstříkem jsou upravena v ustanovení § 419 odst. 3 cit. zákona, a to následujícím způsobem: *„Insolvenční rejstřík je veřejně přístupný, s výjimkou údajů, o kterých tak stanoví tento zákon. Každý má právo do něj nahlížet a pořizovat si z něj kopie a výpisy. Soudce insolvenčního soudu má přístup ke všem údajům vedeným v insolvenčním rejstříku.“* Z výše uvedeného tedy vyplývá pouze možnost do insolvenčního rejstříku nahlédnout a pořídit si z něj kopii a výpis. Insolvenční zákon nezakotvuje možnost insolvenční rejstřík zveřejnit (zpřístupnit) jiným subjektem než Ministerstvem spravedlnosti ČR, které je správcem insolvenčního rejstříku (§ 419 odst. 1 insolvenčního zákona). Obviněné tedy není insolvenčním zákonem dána možnost, aby tento veřejný rejstřík překlopila a údaje v něm uváděla na svých webových stránkách. Za současného právního stavu nemůže obviněná osobní údaje v rámci insolvenčního rejstříku zpracovávat formou jejich zveřejnění na internetu (překlopením) a dovolávat se právního titulu oprávněného zájmu dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Jediným akceptovatelným právním titulem pro takovéto zpracování by měl být právní titul dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, přičemž obviněná tento právní titul nedoložila (k tomu viz výše), a proto je toto zpracování osobních údajů nezákonné.

Dalšími obviněnou neoprávněně zpracovávanými osobními údaji jsou osobní údaje pocházející ze živnostenského rejstříku. Data ze živnostenského rejstříku nejsou zařazena

mezi tzv. open data. Živnostenský rejstřík je obecně upraven zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), přičemž nakládání s živnostenským rejstříkem a údaji v něm je upraveno § 60 odst. 6, a to následovně: „Na žádost vydá živnostenský úřad z veřejné části živnostenského rejstříku sestavu v listinné nebo elektronické podobě, jejímž obsahem mohou být pouze základní identifikační údaje o podnikateli, a to jméno, příjmení, nebo obchodní firma, popřípadě název, adresa sídla a identifikační číslo osoby, a dále, pokud to žadatel požaduje, předmět podnikání a umístění provozovny. Sestava obsahuje údaje platné ke dni zpracování sestavy. Tuto sestavu žadatel nesmí zveřejnit ani poskytnout třetí osobě.“ Z citovaného znění je tedy zřejmé, že je možné požádat o výpis ze sestavy z živnostenského rejstříku, nicméně žadateli, který o takový výpis požádá, je zakázáno tuto sestavu dále zveřejnit, či poskytnout třetí osobě. Obviněná tedy nemůže osobní údaje v rámci celého živnostenského rejstříku zpracovávat formou jejich zveřejnění na internetu (překlopením) a dovolávat se právního titulu oprávněného zájmu dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Jediným akceptovatelným právním titulem pro takovéto zpracování by měl být právní titul dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, přičemž obviněná tento právní titul nedoložila (k tomu viz výše), a proto je toto zpracování osobních údajů nezákonné.

Ve vztahu k obchodnímu rejstříku se právní úprava nalézá v zákoně č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřeneckých fondů. Tento zákon má svoji obecnou část, která je společná pro všechny v něm právně upravené rejstříky a následně část zvláštní, která upravuje specifika pro každý rejstřík samostatně. Všechny rejstříky upravené zákonem č. 304/2013 Sb. jsou postaveny na principu formální publicity, který je vyjádřen v § 3 – 7 cit. zákona. Na základě principu formální publicity rejstříkový soud umožňuje získat dálkovým přístupem úředně ověřený elektronický opis a dále též na žádost vydá listinný úředně ověřený částečný nebo úplný opis listiny, která je v rejstříku uložena. Ze zákona tedy vyplývá povinnost, aby byly listiny v rejstřících přístupné dálkovým způsobem, aby z rejstříků bylo možné dálkovým způsobem získat ověřené opisy a případně, aby rejstříkový soud vydal na žádost úplný nebo částečný opis listiny, která se v rejstříku nachází. Vzhledem ke skutečnost, že zákon taxativním, tj. úplným, výčtem uvádí, jakým způsobem lze získat informace z rejstříku, a to včetně obchodního, není možné obchodní rejstřík překlápet. Obviněná nemůže osobní údaje v rámci obchodního rejstříku zpracovávat formou jejich zveřejnění na internetu a dovolávat se právního titulu oprávněného zájmu dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Jediným akceptovatelným právním titulem pro takovéto zpracování by měl být právní titul dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, přičemž obviněná tento právní titul nedoložila (k tomu viz výše), a proto je toto zpracování osobních údajů nezákonné.

Kontrolou byl dále zjištěno, že na internetových stránkách obviněné je uvedeno, že obsahuje informace z oblasti patentů a obchodních známek. Kontrolující se tak zaměřili na právní předpisy vztahující se k této oblasti. Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, stanovuje, že topografii je třeba přihlásit, přičemž přihláška obsahuje osobní údaje v rozsahu: datum narození, jméno, příjmení, titul před a za jménem, adresu, IČO, kontaktní údaje v rozsahu telefonní číslo, elektronická adresa, datové schránku, číslo faxu. Přihlášená topografie se dle § 8 zákona č. 529/1991 Sb. zapisuje do rejstříku topografií. Dle § 8 odst. 3 je umožněno, aby třetí osoby nahlédly do podkladů (odlišná je právní úprava v situaci, kdy tyto podklady obsahují obchodní tajemství). Zákon č. 529/1991 tak jasně stanoví pouze jednu možnost, a tou je nahlédnutí do rejstříku topografií

a nepředpokládá tak šíření informací z tohoto rejstříku mimo něj. Právní úprava patentů je obsažena v zákoně č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích. Tento zákon v § 25 stanoví povinnost uvést původce patentu, přičemž však na jeho žádost neuvede jeho jméno při zveřejnění přihlášky patentu a při oznámení o udělení patentu. Dále pak § 66 zákona č. 527/1990 Sb. stanovuje, že do spisu může nahlédnout pouze ten, kdo na tom osvědčí právní zájem. Z dikce celého zákona je patrné, že jak ochraně patentů, tak ochraně osobních údajů jejich původců je dáována zvláštní důležitost. Z hlediska právní úpravy ochranných známek je relevantní zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochranných známkách). Tento zákon v § 44 odst. 6 stanovuje, že v rejstříku ochranných známek se, mj. uvádí údaje o totožnosti přihlašovatele nebo vlastníka ochranné známky, stejně jako údaje o totožnosti členů či společníků právnické osoby oprávněných užívat kolektivní ochrannou známku a dále údaje o totožnosti zástupce přihlašovatele nebo vlastníka ochranné známky. Dále je v § 44 odst. 2 cit. zákona stanoveno, že do tohoto rejstříku má každý možnost nahlédnout, pořídit si z něj kopie a výpisy, případně je mu takový úředně ověřený výpis či kopie vydána. Zákon č. 441/2003 Sb. tedy opět taxativním způsobem stanovuje rozsah činnosti ve vztahu k rejstříku a údajům v něm uvedeným. Za současného právního stavu nemůže obviněná osobní údaje v rámci uvedených rejstříků zpracovávat formou jejich zveřejnění na internetu a dovolávat se právního titulu oprávněného zájmu dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Jediným akceptovatelným právním titulem pro takovéto zpracování by měl být právní titul dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, přičemž obviněná tento právní titul nedoložila (k tomu viz výše), a proto je toto zpracování osobních údajů nezákonné.

K výroku 1. bodu II. tohoto příkazu správní orgán konstatuje, že podle článku 15 nařízení (EU) 2016/679 má subjekt údajů právo získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány a pokud je tomu tak, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a dalším informacím v tomto článku uvedeným. Podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je správce povinen přijmout vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v člancích 13 a 14 a učinil veškerá sdělení podle článků 15 až 22 a 34 o zpracování, zejména pokud se jedná o informace určené konkrétně dítěti. Informace poskytne písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace poskytnuty ústně, a to za předpokladu, že identita subjektu údajů je prokázána jinými způsoby. Dle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 správce poskytne subjektu údajů na žádost podle článků 15 až 22 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost a počet žádostí prodloužit o další dva měsíce, správce však informuje subjekt údajů o jakémkoliv takovém prodloužení do jednoho měsíce od obdržení žádosti spolu s důvody pro tento odklad.

Správní orgán vzhledem k uvedenému konstatuje, že obviněná porušila právo subjektu údajů XXX, když i přes jeho opakované žádosti o přístup k osobním údajům podle článku 15 nařízení (EU) 2016/679 mu tyto v příslušné lhůtě neposkytla, ani jej v žádném smyslu neinformovala.

K výroku 1. bodu III. tohoto příkazu správní orgán uvádí, že podle čl. 17 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 má subjekt údajů právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, pokud byly osobní údaje zpracovávány protiprávně. Podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je správce povinen přijmout vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v článcích 13 a 14 a učinil veškerá sdělení podle článků 15 až 22 a 34 o zpracování, zejména pokud se jedná o informace určené konkrétně dítěti. Informace poskytne písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace poskytnuty ústně, a to za předpokladu, že identita subjektu údajů je prokázána jinými způsoby. Dle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 správce poskytne subjektu údajů na žádost podle článků 15 až 22 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost a počet žádostí prodloužit o další dva měsíce, správce však informuje subjekt údajů o jakémkoliv takovém prodloužení do jednoho měsíce od obdržení žádosti spolu s důvody pro tento odklad.

Správní orgán tedy konstatuje, že obviněná porušila právo subjektů údajů XXX, XXX, XXX a XXX, když i přes opakované žádosti porušila jejich právo stanovené v čl. 17 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679, tedy právo být zapomenut.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněným je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť se jednalo o porušení základní zásady, od níž se odvíjejí všechny procesy zpracování.

Za porušení základní zásady dle čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 lze uložit správní pokutu až do výše 20 000 000 EUR, jedná-li se o podnik, až do výše 4 % z celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se při rozhodování o uložení sankce a její výši přihlédne zejména k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, k povaze, rozsahu a účelu dotčeného zpracování, k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která jim byla způsobena, a k dalším okolnostem porušení stanoveným v tomto článku.

Při stanovení sankce tak správní orgán přihlédl, jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání, zejména k tomu, že jednáním obviněné bylo porušeno více povinností stanovených jí nařízením (EU) 2016/679. Správní orgán dále přihlédl jako k přitěžující okolnosti k tomu,

že obviněná se obdobného jednání dopustila již v minulosti, za což byla potrestána příkazem Úřadu ze dne 1. prosince 2017 čj. UOOU-09816/17-3. Za polehčující okolnost naopak považuje správní orgán to, že řada osobních údajů, které byly zveřejněny, souvisí s podnikatelskou činností dotčených subjektů údajů, kde je míra jejich soukromí částečně snížena. Po souhrnném zhodnocení všech okolností byla pokuta uložena při samé dolní hranici sazby, kterou nařízení (EU) 2016/679 stanoví a která, jak je výše uvedeno, činí 20 000 000 EUR.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 (tedy povinnost zákonného zpracování osobních údajů), a práva subjektů údajů stanovené v čl. 15 nařízení (EU) 2016/679 (tedy právo na přístup k osobním údajům) a v čl. 17 nařízení (EU) 2016/679 (tedy právo na výmaz), a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

**Poučení:** V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha 17. září 2020

otisk  
úředního  
razítka

JUDr. Jiří Žůrek  
ředitel odboru dozoru  
(podepsáno elektronicky)